

ни пило, цѣлъ денъ се мѣчило, безъ огънь и огнило поле пожарило. Всякъ отъ насъ желае, що е то да знае, кажете момченца ил' ви момиченца.

Крила има патъ не е, кълвунъ има щъркъ не е, коремъ има волъ не е, тѣжко носи, конь не е, хора има градъ не е, брѣзна оре плугъ не е, сега тука ако е, подиръ малко тукъ не е: ако нѣкой го знае, нѣка каже грѣхъ не е,

Крака нѣма — ходи, очи нѣма — види, рѣцѣ иѣма — пипа, изъ водата плава, пакъ риба не става! И зимѣ и летѣ се съ кужухъ обвита; кожуха на неж, се ѝ студенѣе, на кждѣ ще иде пѣтя ѝ се види. Това не е мѣчно да се отгадае, защото е знайно и сѣки го знае.

340 Кждѣ отивашъ главо? — Отивамъ при главата. — Ами що е тасъ съ тебе? — Тя ми е половината горката. — Ами какво ще ти пати главата? — Това щото и краката, и за менѣ ще приказватъ дѣтцата по школата.

Конь припуска въ въздухя, и то когато вѣтъръ духа, водилото му е въ рѣката ти, а пакъ куйрука му надъ главата ти.

Кждѣ ходи малко дѣте? — Да се разговарямъ съ този който е нѣмъ, да се учж на разумъ отъ тосъ който нѣма умъ. Да берж черно цвѣте по бѣли поля, всичкитѣ цвѣтя откъснахъ, пакъ ни едно непокжтнахъ. Цвѣтята ми сж въ главата, пакъ всичкитѣ си сж на мѣстата.

Кой не може да види подобния си?

Болкото паница на глѣдъ, пакъ по-голѣмо отъ този свѣтъ.

Болкото му е снагата, петь пѣти му е по-дълга братата, ако го познаешъ ще свѣршишъ на ата.

Когато можтъ да виджтъ не ме щжтъ, когато не